

Искания

Искания на жалбоподателя:

- да се отмени определението на Общия съд и делото да се върне на Общия съд на Европейския Съюз за ново разглеждане,
- Европейската Комисия да бъде осъдена да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Общият съд отхвърля подадената пред него жалба по съображението, че адвокатите (*radcowie prawni*), представляващи Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (председателят на службата за електронни съобщения), работят по трудово правоотношение с тази служба, което изключва възможността те да представляват жалбоподателя пред Общия съд.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej излага следните твърдения във връзка с обжалваното определение:

На първо място, Общият съд е нарушил член 19, трета и четвърта алинея във връзка с член 53, първа алинея от Статута на Съда, както и във връзка с член 254, шеста алинея ДФЕС и член 113 от Процедурния правилник на Общия съд (наричан по-нататък „Правилникът“), като е тълкувал неправилно първата посочена разпоредба и е приел, че тя не се отнася до адвокатите, които работят по трудов договор със съответната страна в производството пред Общия съд.

На второ място, Общият съд е нарушил член 67, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 113 от Правилника, като не е зачел различната правна система и традиции на съответната държава членка и е отхвърлил жалбата, приемайки, че адвокатите, които се намират в трудови правоотношения, са в по-малка степен независими от адвокатите, работещи за правна кантора, която не е свързана с клиента.

На трето място, Общият съд е нарушил член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС във връзка с член 4, параграф 1 ДЕС и член 113 от Правилника, като е приел, че разпоредбите на Договорите допускат различия в обема на правомощията на адвокатите с оглед представителството пред Общия съд, въпреки че правото на съответната държава членка не предвижда подобни различия, а Договорите не предоставят на Съюза компетентност в тази област.

На четвърто място, Общият съд е нарушил член 5, параграф 4 ДЕС във връзка с член 113 от Правилника, като е приел, че с оглед на целите на Договорите е необходимо адвокатите, работещи по трудово правоотношение, да не бъдат допускани да представляват страна в производството пред Общия съд.

На пето място, Общият съд е допуснал процесуално нарушение, тъй като не е мотивирал в достатъчна степен обжалваното определение.

Жалба, подадена на 11 август 2011 г. от Република Полша срещу определението, постановено от Общия съд (седми състав) на 23 май 2011 г. по дело Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Комисия, T-226/10

(Дело C-423/11 P)

(2011/C 311/38)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: M. Szpunar)

Други страни в производството: Европейска комисия, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Искания на жалбоподателя

- изцяло да се отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 23 май 2011 г. по дело T-226/10.

Правни основания и основни доводи

Общият съд отхвърля подадената пред него жалба по съображението, че адвокатите (*radcowie prawni*), представляващи Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (председателя на службата за електронни съобщения), работят по трудово правоотношение с тази служба, което изключва възможността те да представляват жалбоподателя пред Общия съд. Правителството на Република Полша излага следните твърдения във връзка с обжалваното определение:

Първо, Общият съд е тълкувал неправилно член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда. Разпоредбите на правото на Съюза не хармонизират допустимите форми на предоставяне на правни услуги. Освен това член 19 от Статута не предвижда ограничение в този смисъл, а само отправя към разпоредбите на националното право. Според полското правителство е недопустимо въз основа на член 19 от Статута адвокатите, които предоставят правни услуги въз основа на сключен трудов договор, да бъдат общо и произволно лишени от правото да представляват страни пред Общия съд, тъй като разпоредбите на полското право гарантират напълно независимостта на тези адвокати.

Второ, според полското правителство е нарушен принципът на пропорционалност, закрепен в член 5, параграф 4 ДЕС. Изключването на възможността страните да бъдат представлявани в процеса от адвокат, който е в трудово правоотношение с тях, надхвърля необходимото за гарантирането на независимостта на правните услуги. Има и по-слабо ограничителни материално- и процесуалноправни мерки, които позволяват да се постигне същата цел, каквито са например националните правила за упражняване на професията и за професионалната етика.

Трето, полското правителство твърди, че е допуснато процесуално нарушение, а именно непълнота на мотивите. Общият съд не е мотивирал в достатъчна степен определението по дело T-226/10, и по-точно не е разгледал особеностите на трудовите правоотношения между адвокатите и Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Преюдициално запитване, отправено от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство) на 11 август 2011 г. — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-424/11)

(2011/C 311/39)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Ищци: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd, Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

1. Може ли изразът „специални инвестиционни фондове“ в член 13, Б, буква е), точка 6 от Шеста директива ДДС⁽¹⁾ и член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112⁽²⁾ да обхваща (i) професионална пенсионна схема, установена от работодател, която има за предназначение да предоставя пенсионни плащания на работниците и/или (ii) общ инвестиционен фонд, в който активите на няколко такива пенсионни схеми са обединени за инвестиционни цели, когато въпросните пенсионни схеми имат следните характеристики:

- a) получаваните от даден член пенсионни плащания са определени предварително в правните актове за създаване на схемата (като се използва формула, основана на прослуженото време на съответния член при работодателя и неговото възнаграждение), а не с оглед на стойността на активите на схемата;
- b) работодателят е задължен да прави вноски по схемата;
- в) само работници на работодателя могат да участват в схемата и да получават пенсионни плащания по нея (участникът в схемата тук е наричан „член“);

- г) работникът е свободен да реши да бъде или не член на схемата;
 - д) работникът, който е член на схемата, обикновено е длъжен да прави вноски по схемата, основани на процент от неговото възнаграждение;
 - е) вноските на работодателя и на членовете на схемата се обединяват от управителя на схемата и се инвестират (обикновено в ценни книжа), за да образуват фонд, от който се изплащат на членовете предоставяните по схемата пенсионни плащания;
 - ж) ако активите на схемата са по-големи от необходимото за финансиране на предоставяните по схемата пенсионни плащания, управителят на схемата и/или работодателят могат в съответствие с условията на схемата и релевантните разпоредби от националното законодателство да предприемат една или няколко от следните мерки: (i) да намалят вноските на работодателя по схемата; (ii) да прехвърлят целия или част от излишъка на работодателя; или (iii) да увеличат пенсионните плащания на членовете по схемата;
 - з) ако активите на схемата са по-малко от необходимото за финансиране на предоставяните по схемата пенсионни плащания, работодателят обикновено е длъжен да покрие недостига и ако не направи това или не може да направи това, получаваните от членовете пенсионни плащания се намаляват;
 - и) схемата позволява на членовете да правят допълнителни доброволни вноски (ДДВ), които не се включват в схемата, а се прехвърлят на трета страна за инвестиране и предоставяне на допълнителни доходи, основани на резултата от направената инвестиция (такива споразумения не подлежат на облагане с ДДС);
 - й) членовете имат право да прехвърлят техния натрупан капитал за пенсионни плащания по схемата (оценен с оглед на актюерската стойност на този капитал към момента на прехвърлянето) в други пенсионни схеми;
 - к) вноските на работодателя и на членовете по схемата не се разглеждат за целите на облагането на доходите от държавата членка като доход на членовете на схемата;
 - л) пенсионните плащания, получавани от членовете по схемата, се разглеждат за целите на облагането на доходите от държавата членка като доход на членовете на схемата; и
 - м) работодателят, а не членовете на схемата, понася разходите за управление на схемата?
2. В светлината на (i) целта на освобождаването по член 13, Б, буква г), точка 6 от Шеста директива ДДС и член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112, (ii) принципа на данъчен неутралитет и (iii) обстоятелствата, описани в първия въпрос, по-горе: